

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЕЋА МИНИСТРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Већа министара Босне и Херцеговине о полицијској сарадњи, сачињен у Београду дана 24. септембра 2010. године, у оригиналу на српском језику и на службеним језицима у Босни и Херцеговини - босанском језику, српском језику и хрватском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Већа министара Босне и Херцеговине о полицијској сарадњи у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

између

Владе Републике Србије

и

Већа министара Босне и Херцеговине

о

полицијској сарадњи

Влада Републике Србије
и
Веће министара Босне и Херцеговине

у даљем тексту: (уговорне стране),

у духу пријатељских односа међу уговорним странама,

с намером да продубе сарадњу полицијских органа,

са заједничком вољом да ефикасно делују на сузбијању међународне опасности за јавну безбедност, као и сузбијању међународног криминала,

с циљем да помоћу усклађених активности ефикасније делују против међународног криминала,

уз поштовање Конвенције Савета Европе од 28. јануара 1981. за заштиту лица приликом аутоматске обраде личних података, Додатног протокола од 23. маја 2001, као и Препоруке број Р (87) 15 Комитета министара Савета Европе од 17. септембра 1987. о регулисању коришћења личних података од стране полиције, а која се односи и на случајеве када се подаци не обрађују аутоматски,

споразумеле су се о следећем:

Поглавље I

Опште одредбе

Члан 1.

Одређивање израза

Изрази коришћени у овом споразуму имају следеће значење:

- 1) *полицијски орган*: орган овлашћен за спречавање, откривање и сузбијање криминала у складу са националним законодавствима уговорних страна;
- 2) *централни полицијски орган*: полицијски орган с националном или територијалном надлежношћу одређен националним законодавствима уговорних страна;
- 3) *прикривени иследник*: посебно обучен полицијски службеник уговорних страна који према националним законодавствима уговорних страна уз прикривање свог идентитета учествује у спровођењу посебних доказних радњи;
- 4) *надзирани превоз и испорука предмета кривичног дела*: техника допуштања да недопуштене или сумњиве испоруке изађу, пређу преко или уђу на државну територију једне или више држава уз знање и под контролом њихових надлежних органа ради истраге кривичног дела и идентификације особа које су укључене у извршење кривичног дела;
- 5) *класификовани податак*: свака информација (документ, предмет, поступак) која, независно о својој појавности или начину настанка, има садржај који је потребно заштитити од неовлашћеног коришћења, коју су органи било које од уговорних страна, у складу са својим националним законодавством као такву класификовали;
- 6) *централна контактна тачка*:

(1) *за српску уговорну страну:*

Министарство унутрашњих послова

- Дирекција полиције;

(2) *за босанскохерцеговачку уговорну страну:*

Министарство безбедности

- Дирекција за координацију полицијских органа БиХ.

Члан 2.

Предмет Споразума, надлежни органи као и промене надлежности и назива органа

(1) Уговорне стране јачају сарадњу на пољу:

- 1) отклањања опасности за јавну безбедност и јавни ред,
- 2) спречавања и расветљавања кривичних дела, а нарочито у области организованог криминала, тероризма и корупције,
- 3) стања безбедности у заштити државне границе у пограничном подручју,
- 4) образовања и стручног усавршавања кадрова и превенцији криминала,
- 5) заштите сведока,
- 6) слања официра за везу,
- 7) заштите података.

(2) У складу са националним законодавством, уговорне стране сарађиваће у спровођењу заједничких полицијских мера на пољима из става 1. овог члана уз међусобну кадровску, материјалну и организациону подршку, а према потреби могу формирати и заједничке полицијске тимове.

(3) Надлежни органи у пограничном подручју:

1) *за српску уговорну страну:*

- Регионални центар граничне полиције према Босни и Херцеговини,
- Полицијске управе: Шабац и Ужице;

2) *за босанску уговорну страну:*

- Гранична полиција БиХ,
- Теренски уред исток (Вишеград) и североисток (Бијељина).

Члан 3.

Заједничка безбедносна процена

Уговорне стране теже остваривању истог нивоа информисаности о безбедносној ситуацији. У ту сврху, периодично, и када постоји одређени повод размењују информације о стању и по потреби заједнички оцењују стање безбедносне ситуације.

Поглавље II

Опште одредбе о полицијској сарадњи

Члан 4.

Сарадња по захтеву

- (1) Ради спровођења овог споразума полицијски органи уговорних страна сарађују и међусобно пружају помоћ на основу захтева. Сарадња између уговорних страна одвија се у складу с њиховим законима и међународним обавезама, према одредбама овог споразума.
- (2) Уколико није другачије утврђено овим споразумом, захтеви и одговори на захтеве шаљу се и примају у писаном облику (што подразумева и пренос телефаксом, односно мрежом електронских телекомуникационих средстава) путем централних контакт тачака уговорних страна. У хитним случајевима захтев се може упутити и усмено. Усмени захтев мора се без одлагања, а најкасније у року од 24 сата потврдити и у писаном облику.
- (3) Уколико је за слање захтева, односно за удовољавање захтеву према законима и прописима уговорних страна потребно прибавити одобрење, потврду, пристанак, односно сагласност правосудних органа, удовољавању захтеву може се приступити тек након што је добијено такво одобрење, односно потврда, пристанак или сагласност.
- (4) Уколико замољени полицијски орган нема овлашћење односно надлежност за испуњење захтева, оно га прослеђује надлежном органу, те о томе обавештава и орган које је захтев упутио.
- (5) Уколико према условима из захтева, захтеву није могуће удовољити или је могуће удовољити само делимично, замољени полицијски орган или централна контактна тачка дужни су о томе одмах обавестити полицијски орган који упућује захтев.
- (6) Уколико је код пријема захтева очито да га у задатом року није могуће испунити, а из образложења рока који је назначен у захтеву јасно произлази да би кашњење могло угрозити успех поступања полицијског органа које захтев упућује, замољени полицијски орган или централна контактна тачка дужни су да без одлагања обавесте полицијски орган који захтев упућује о времену потребном да се захтев испуни.
- (7) По пријему обавештења у смислу ст. 5. и 6. овога члана, полицијски орган који упућује захтев треба да се изјасни да ли и даље инсистира на испуњењу свог захтева и у новонасталим околностима.
- (8) Током испуњења захтева, замољени полицијски орган и други органи који учествују у испуњењу захтева поступају примењујући правила, односно употребљавајући техничка средства назначена у захтеву, уколико то није у супротности с националним законодавством државе замољеног полицијског органа.

Члан 5.

Садржај захтева

Уколико није другачије прописано овим споразумом, захтев треба да садржи:

- 1) назив полицијског органа који упућује захтев;

- 2) предмет захтева;
- 3) опис и правну квалификацију дела на које се захтев односи;
- 4) рок испуњења захтева, а у случају хитности, образложење потребе хитног поступања;
- 5) када је потребно, сагласност правосудних надлежних органа;
- 6) захтев за присуство, при испуњењу захтева, службених лица полицијског органа који упућује захтев;
- 7) идентификационе податке о особи о којој се ради, уколико су доступни, и то у мери у којој је потребно ради испуњења захтева.

Члан 6.

Размена информација без захтева

Полицијски органи уговорних страна у складу са националним законодавством у појединачним случајевима међусобно размењују информације и без захтева, ако на основу утврђених чињеница могу основано претпоставити да су те информације потребне за отклањање конкретне опасности за јавну безбедност и јавни ред или за расветљавање кривичних дела или могу довести до подношења захтева за правну помоћ. Члан 4. ст. 2, 3. и 5. овог споразума на одговарајући начин се примењују на размену информација.

Члан 7.

Образовање и стручно усавршавање

Надлежни органи уговорних страна, сарађују на пољу образовања и стручног усавршавања, и то посебно путем:

- 1) размене наставних планова и програма;
- 2) заједничких семинара и вежби, као и размене предавача и стручњака;
- 3) позивања представника друге уговорне стране као посматрача при вежбама и при посебним активностима од већег безбедносног значаја;
- 4) учествовања представника друге уговорне стране у разним облицима образовања и стручног усавршавања;
- 5) заједничких радних сусрета;
- 6) превенције криминала и размене најбољих пракси и искустава.

Поглавље III

Посебни облици сарадње

Члан 8.

Контролисане испоруке

- (1) Уговорне стране могу по претходно послатом захтеву на својој државној територији дозволити контролисане испоруке за кривична дела прописана националним законодавством замољене државе, посебно код недозвољене трговине опојним дрогама, оружјем, експлозивним направама, фалсификованим новцем и прања новца. Уговорна страна молила треба да образложи да би без те мере било немогуће или би

било знатно отежано откривање налогодаваца и других учесника или откривање дистрибутивних канала. Замољена уговорна страна ће ограничити или одбити контролисане испоруке, ако је ризик који произлази из испорука за лица која учествују у превозу несразмерно велики или ако испоруке представљају опасност за јавну безбедност.

- (2) Замољена уговорна страна преузима контролу над испорукама код преласка државне границе, а ради избегавања прекида контроле. У даљем току превоза замољена уговорна страна обезбеђује сталан надзор на начин да су учесници и испоруке у свако доба доступни. Контролисане испоруке се у договору између уговорних страна могу зауставити, а наставак испоруке се може одобрити на начин да иста остане недирнута, да се уклони или у целости или делимично замени.
- (3) Захтеви за контролисане испоруке, које започињу или се настављају у држави која није уговорна страна, одобравају се само ако та држава обезбеди испуњење претпоставки из става 2. овог члана.
- (4) Захтев из става 1. упућује се на основу међународних уговора о пружању правне помоћи у кривичним стварима који обавезују уговорне стране или на основу националног законодавства уз услов реципроцитета. Одлуку доноси надлежни орган замољене уговорне стране сходно одредбама националног законодавства замољене уговорне стране.

Члан 9.

Употреба прикривених иследника

- (1) Надлежни полицијски органи уговорних страна могу, у складу са националним законодавством омогућити употребу прикривених иследника друге уговорне стране на свом државном подручју у складу са условима утврђеним овим чланом. Захтев мора бити упућен путем централних контакт тачака.
- (2) Одобрење за употребу прикривеног иследника даје се за деловање на читавом државном подручју држава уговорних страна.
- (3) Захтев за употребу прикривеног иследника, уз податке утврђене чланом 4. ставом 1. овог споразума, мора да садржи и следеће:
 - 1) временски оквир употребе прикривеног иследника;
 - 2) услове употребе прикривеног иследника;
 - 3) права и обавезе прикривеног иследника;
 - 4) мере које се предузимају у случају разоткривања идентитета прикривеног иследника;
 - 5) информације о одредбама националних закона и прописа о кривичној одговорности прикривеног иследника;
 - 6) информације о одредбама националних закона и прописа о грађанскоправној одговорности за штету коју је проузроковао прикривени иследник при извршавању задатка из свог делокруга.
- (4) Употреба прикривеног иследника ограничена је на појединачни случај и на временски одређено раздобље, у складу с националним законодавством државе замољеног полицијског органа. Полицијски органи уговорних страна заједнички усклађују активности везане за употребу прикривеног иследника. Прикривени иследник своје деловање може започети на основу одобрења из става 2. овог члана, те уколико је

то потребно и одобрења из члана 4. става 3. овог споразума. Одобрење треба да садржи информације наведене у ставу 3. овог члана.

- (5) Деловањем прикривеног иследника руководи полицијски орган уговорне стране на чијем државном подручју се спроводе активности прикривеног иследника. У оправданим случајевима полицијски органи уговорних страна могу се договорити и другачије.
- (6) Деловање прикривеног иследника се одмах обуставља уколико то захтева замољени полицијски орган.
- (7) Замољени полицијски орган може прикривеном иследнику пружити кадровску, организациону и техничку подршку за његово деловање. Замољени полицијски орган треба да предузме све потребне мере за заштиту безбедности прикривеног иследника друге уговорне стране.
- (8) По завршетку рада прикривеног иследника, замољени полицијски орган мора бити одмах, у писаном облику, обавештен о постигнутим резултатима рада прикривеног иследника.
- (9) Деловање прикривеног иследника подлеже националним законима и прописима државе замољеног полицијског органа.

Члан 10.

Заштита сведока

- (1) Полицијски органи уговорних страна међусобно се помажу на пољу заштите сведока и осталих лица сходно националном законодавству (у даљем тексту: лица која је потребно заштитити).
- (2) Захтев мора да садржи следеће информације:
 - 1) о поверљивој природи захтева;
 - 2) о статусу заштићених лица у кривичном поступку;
 - 3) о тежини претње по заштићено лице;
 - 4) образложење разлога премештања заштићеног лица на државно подручје друге уговорне стране;
 - 5) предложени облик и степен заштите;
 - 6) потребно време боравка заштићеног лица на државном подручју државе друге уговорне стране и могуће продужење тог рока.
- (3) Помоћ обухвата размену информација, логистичку помоћ као и пријем лица које је потребно заштитити.
- (4) Лице које је потребно заштитити мора бити укључено у програм заштите сведока у уговорној страни молиљи. Лице које је потребно заштитити неће се укључити у програм заштите сведока замољене уговорне стране. При спровођењу мера пружања помоћи у вези са заштитом тог лица на одговарајући начин се примењује национално законодавство замољене уговорне стране.
- (5) Ако је то потребно, трошкове живота лица које је потребно заштитити, као и друге трошкове за друге мере чије је спровођење затражила уговорна страна молиља, сноси држава молиља. Трошкове полицијских службеника и материјалне трошкове у вези са заштитом тих лица сноси замољена уговорна страна.

- (6) Замољена уговорна страна, након што претходно обавести уговорну страну молиљу, може да обустави пружање заштите лицу којем је то потребно, ако за то постоје озбиљни разлози. У тим је случајевима уговорна страна молиља дужна да поново преузме то лице.

Члан 11.

Слање официра за везу

- (1) Уговорна страна може послати официра за везу полицијским органима друге уговорне стране уз сагласност њене централне контактне тачке.
- (2) Официри за везу предузимају радње саветовања и пружања помоћи без права на самостално коришћење полицијских овлашћења. Они дају информације и обављају задатке у оквиру налога уговорне стране пошиљаоца, а при томе узимају у обзир захтев уговорне стране примаоца.
- (3) Официри за везу које је једна уговорна страна послала у трећу државу могу на основу међусобног договора обе уговорне стране, као и уз писану сагласност треће државе штитити и интересе друге уговорне стране.

Члан 12.

Сарадња на пољу безбедности у спорту и великих манифестација

- (1) Уговорне стране ће сарађивати и размењивати информације које се односе на спортске догађаје и друге велике манифестације.
- (2) Размена обухвата и достављање личних податка о навијачима и лицима склоним насиљу на спортским такмичењима сходно националном законодавству.
- (3) Сарадња може да обухвата слање и пријем полицијских тимова за време одржавања наведених спортских догађаја и других великих манифестација, њихово поступање на територији друге уговорне стране, као и размену искустава с циљем стицања најбоље праксе.

Поглавље IV

Сарадња у области контроле и обезбеђења државне границе

Члан 13.

Облици сарадње

- (1) Представници граничне полиције обе уговорне стране сарађују на пољу контроле и обезбеђења државне границе.
- (2) Представници граничних полиција уговорних страна могу одржавати редовне радне састанке на локалном, регионалном и националном нивоу с циљем размене информација, организовања заједничких акција, заједничке анализе ризика, техничке сарадње и осталих облика сарадње.
- (3) Ради ефикасније заштите државне границе уговорне стране могу договорити спровођење мешовитих патрола уз заједничку државну границу и формирање заједничких контактних служби.

- (4) Уговорне стране могу договорити и друге облике сарадње с циљем убрзања саобраћаја преко државне границе, сузбијања илегалних миграција, трговине људима и свих других облика прекограничног криминала.

Члан 14.

Мешовите патроле уз заједничку државну границу

- (1) У намери ефикасније заштите државне границе, сузбијања илегалних миграција, трговине људима, прекограничног криминала и спречавања угрожавања јавног реда, полицијски органи уговорних страна могу уз заједничку државну границу да обављају рад у облику мешовитих патрола.
- (2) При спровођењу задатака у оквиру мешовитих патрола службена лица друге уговорне стране овлашћена су, у складу с националним законодавством уговорне стране на чијој се државној територији предузимају мере, да утврђују идентитет лица и заустављају лица која су покушала избећи полицијску контролу.
- (3) При обављању службених радњи примењује се национално законодавство оне уговорне стране на чијој државној територији поступају службена лица.

Члан 15.

Заједничке контактне службе

- (1) На државној територији уговорних страна, у близини државне границе, трајно или привремено, могу се успоставити заједничке контактне службе, у којима би поступала службена лица полицијских органа обе уговорне стране.
- (2) Службена лица у заједничким контактним службама анализирају, размењују и прослеђују информације значајне за прекограничну полицијску сарадњу и на друге начине својим поступањем доприносе усклађеној сарадњи према овом споразуму.
- (3) Службена лица у заједничким контактним службама поступају искључиво према упутствима и у складу са својим полицијским правилима. Заједничке полицијске активности службена лица у заједничким контактним службама спроводе само уз претходну сагласност полицијских органа и само у оним облицима који су предвиђени овим споразумом.
- (4) Уговорне стране могу да се договоре да у заједничкој контактної служби учествују и службена лица из државе која није страна овог споразума.
- (5) Подела трошкова који настану успостављањем и радом заједничке контактне службе уредиће се посебним договором.

Члан 16.

Међусобна комуникација и телекомуникацијска веза

Полицијски органи могу за потребе спровођења овог споразума побољшати међусобну комуникацију и телекомуникационе везе:

- 1) именованем лица за контакт;

- 2) разменом информација о значајним телекомуникационим везама и електронским адресама полицијских органа;
- 3) обезбеђењем непосредних веза за пренос говора, података или слике;
- 4) успостављањем радио веза на договореним фреквенцијама у случају посебних потреба;
- 5) сарадњом при обезбеђењу несметаног поступања полицијских радио система.

Члан 17.

Службени транзит

- (1) Службена лица надлежних полицијских органа могу на основу договора полицијских органа, прелазити преко државне територије друге уговорне стране ради поступања на својој државној територији, у случајевима када до тог дела државне територије није могућ приступ из своје државе или би такав приступ проузроковао несразмеран утршак времена, односно финансијских средстава.
- (2) Током службеног транзита, службена лица полицијских органа немају службена овлашћења.

Поглавље V

Заштита података

Члан 18.

Лични подаци који се могу размењивати

У сврхе спровођења овог споразума у складу са националним законодавствима полицијски органи уговорних страна могу међусобно размењивати следеће личне податке и посебне категорије личних података (нарочито осетљиви лични подаци):

- 1) личне податке лица која су суделовала у извршењу кривичног дела те лица која се могу довести у везу с извршењем тог кривичног дела: презиме, раније презиме, име, друго име (псеудоним, лажно име, надимак), пол, датум и место рођења, пребивалиште, садашње или, по потреби, и раније држављанство;
- 2) податке о исправама које доказују идентитет лица сходно тачки 1) односно о путној или другој исправи (број исправе, датум издавања, назив надлежног органа издавања, место издавања, рок важења, подручје на ком важи);
- 3) податке који се односе на отисак прста и длана, ДНК профил или узорак, лични опис или фотографије особа умешаних у извршење кривичног дела;
- 4) оне податке које су полицијски органи овлашћени да прикупљају, обрађују и чувају.

Члан 19.**Правила поступања с личним подацима**

У оквиру сарадње предвиђене овим споразумом, полицијски органи уговорних страна поступају у складу са доле наведеним одредбама о поступању с подацима, узимајући у обзир Конвенцију Савета Европе о заштити лица у погледу аутоматске обраде личних података, донете у Стразбуру, 28. јануара 1981, као и Додатни протокол у вези са надзорним органима и међународном разменом података, састављен у Стразбуру, 8. новембра 2001:

- 1) у захтеву мора бити назначена врста тражених података, сврха, те правни основ њиховог коришћења;
- 2) полицијски орган који прима податке (даље: прималац) сме користити личне податке само у сврху предвиђену овим споразумом и под условима које одређује полицијски орган који шаље податке (даље: пошиљалац). Прималац ће на захтев обавештавати пошиљаоца о коришћењу примљених личних података;
- 3) пре него што пошаље податке, пошиљалац, који је утврдио да је слање података нужно потребно и сразмерно наведеној сврси те да је у складу с његовим националним законодавством, провериће тачност података који се требају проследити;
- 4) при слању података, пошиљалац је дужан да назначи рок брисања или уништавања података у складу са својим националним законодавством. Након истека назначеног рока чувања податак се мора брисати или уништити;
- 5) лични подаци се смеју слати искључиво органима из члана 1. овог споразума. Такви се подаци смеју слати другим органима само уз претходно писано одобрење пошиљаоца те након разматрања услова из тачке 3) овог члана;
- 6) органи који обрађују податке дужни су да воде евиденције о подацима који су послати и примљени у складу са овим споразумом, а који садрже најмање: сврху достављања података, правни основ, садржај, врсту достављених података, личне податке о лицу које доставља податке, имена особа на које утиче достава података, орган који шаље и који прима податке, датум доставе података и рок до којег се подаци морају избрисати;
- 7) слање електронском поштом аутоматски се евидентира;
- 8) евиденције се чувају у року предвиђеном националним законодавством, а евиденције које се односе на пренос посебних категорија личних података (нарочито осетљиви лични подаци) чувају се такође у року који одређује национално законодавство;
- 9) подаци из тих евиденција могу се користити искључиво у сврху надзора поштовања правила о заштити личних података.

Члан 20.**Обавештавање испитаника**

Прималац се мора саветовати с пошиљаоцем може ли обавестити лице о чијим подацима се ради, о томе да се њени/његови лични подаци и подаци из посебне категорије личних података (нарочито осетљиви лични подаци)

налазе у збиркама личних података, те о сврси њиховог коришћења. Прималац поступа у складу са упутствима пошилаоца.

Члан 21.

Поступање с личним подацима прикупљеним током поступања на територији државе друге уговорне стране

- (1) У оквиру спровођења овог споразума, надзор над поступањем с личним подацима прикупљеним током поступања које се врши на територији државе друге уговорне стране, воде надлежни органи оне уговорне стране у чију су корист ти лични подаци прикупљени. С подацима се поступа у складу са националним законодавством друге уговорне стране. Током тог поступања ваља поштовати правила о поступању с личним подацима органа који их шаље.
- (2) Полицијски службеници полицијских органа који делују на државном подручју државе друге уговорне стране немају непосредни приступ аутоматски обрађеним подацима те уговорне стране.

Члан 22.

Класификовани подаци

- (1) У спровођењу овог споразума органи уговорних страна примењују следеће одредбе с циљем заштите класификованих података, а у складу са националним законодавствима:
 - 1) уговорна страна којој су подаци достављени гарантује за једнаку заштиту примљених података, који су класификовани према националном законодавству уговорне стране која их је доставила. За сврхе овог споразума, а према националним законодавствима уговорних страна сматрају се истим вредностима следећи степени класификованих података:

У Републици Србији	У Босни и Херцеговини
ДРЖАВНА ТАЈНА	ВРЛО ТАЈНО
СТРОГО ПОВЕРЉИВО	ТАЈНО
ПОВЕРЉИВО	ПОВЕРЉИВО
ИНТЕРНО	ИНТЕРНО

- 2) подацима класификованим у складу с националним законодавством државе пошилаоца класификованих података странка прималац додељује исти степен заштите који одговара заштити која се додељује подацима означеним класификацијским ознакама у складу с његовим националним законодавством, на основу таблице степена тајности класификованих података;

- 3) странка пошиљалац дужна је да наведе рок важења степена тајности;
- 4) странка пошиљалац дужна је одмах у писаном облику обавестити странку прималаца о свим променама које се односе на податке, ознаку тајности класификованих података, њихов рок важења те о декласификацији. Странка прималац дужна је изменити ознаку тајности класификованих података или рок важења, или декласификовати податке у складу с обавештењем;
- 5) уступљени класиковани подаци могу се употребљавати само у сврхе у које су били послати. Приступ класификованим подацима ограничен је на особе које имају овлашћење за приступ према националном законодавству;
- 6) уступљени класификовани подаци могу се достављати органима која нису наведена у овом споразуму само уз претходну писану сагласност пошиљалоца који шаље класификоване податке;
- 7) о свакој повреди закона и прописа о заштити класификованих података на страни стране примаоца, одмах се обавештава страна пошиљалац. Обавештење мора садржати назнаку о околностима кршења прописа, последицама таквог кршења, те о мерама предузетим с циљем отклањања последица повреде и спречавања сваке даље повреде закона и прописа;
- 8) класификоване податке који су достављени на основу овог споразума, могуће је достављати трећој држави само уз претходно писано одобрење органа који је за то надлежан у складу с националним законодавством државе пошиљалоца;
- 9) приступ класификованим подацима који су потребни за рад заједничког тима за увиђај кривичних дела – везано уз податке које су класификовали полицијски органи који учествују у сарадњи по основу овог споразума – упућеном полицијском службенику полицијског органа друге уговорне стране одобрава руководилац органа који је основао заједнички тим за увиђаје кривичних дела. За слање класификованих података које су класификовали органи који нису укључени у сарадњу према овом споразуму, потребно је одобрење органа који је податке класификовао;
- (2) При спровођењу овог споразума органи уговорних страна, међусобно размењују захтеве који се односе на класификоване податке, одговоре на такве захтеве, као и податке који су настали током њихове сарадње, а садрже класификоване податке.
- (3) Размена података из става 2. овог члана у писаном облику обавља се уз примену мера и стандарда информатичке заштите за доставу класификованих података у складу са националним законодавством, а размена у електронском облику путем електронских телекомуникационих средстава искључиво коришћењем криптографских метода у складу с националним законодавством.

Поглавље VI

Правни односи током поступања на државном подручју државе друге уговорне стране

Члан 23.

Овлашћења и положај службених лица друге уговорне стране

- (1) Службена лица једне уговорне стране које се у оквиру сарадње према овом споразуму налазе на територији друге уговорне стране, немају суверена овлашћења, осим ако овим споразумом није другачије одређено. При спровођењу свих мера и радњи оне су дужне да се придржавају националног законодавства друге уговорне стране.
- (2) Службена лица једне уговорне стране које се у оквиру сарадње према овом споразуму налазе на државном подручју друге уговорне стране, морају са собом носити важећу службену легитимацију с фотографијом.
- (3) Службена лица једне уговорне стране које се у оквиру сарадње на основу овог споразума налазе на територији друге уговорне стране овлашћена су да носе своје службено оружје, основна задужена средства принуде и опрему, осим ако друга уговорна страна у појединачном случају изјави да она то не допушта или да то допушта само под одређеним условима. Коришћење службеног оружја дозвољено је само у случају нужне одбране. Надлежне службе се међусобно обавештавају о дозвољеном службеном оружју и средствима принуде. Службена лица нису овлашћена да носе униформу. Службена лица из члана 15. овог споразума овлашћена су да носе униформу, осим ако надлежни органи на чијој територији службена лица делују у конкретном случају то не дозвољавају односно коришћење исте додатно не условљавају.

Члан 24.

Заштита службених лица полицијских органа

Током обављања задатака у складу са овим споразумом на територији државе замољеног полицијског органа, службеном лицу полицијског органа друге уговорне стране осигурава се једнака заштита и помоћ као и службеном лицу властитог полицијског органа.

Члан 25.

Одговорност полицијских службеника

- (1) Службена лица која сходно овом споразуму, поступају на територији државе друге уговорне стране изједначена су у својим правима и одговорностима са службеним лицима те уговорне стране у погледу кривично правне одговорности.
- (2) На службена лица уговорних страна се за време обављања задатака у складу са овим споразумом примењују прописи из области радних односа, њихове државе а нарочито у погледу дисциплинске одговорности.

Поглавље VII

Завршне одредбе

Члан 26.

Заједнички одбор

- (1) Уговорне стране оснивају Заједнички одбор с циљем олакшавања и оцењивања сарадње на основу овог споразума. Уговорне стране међусобно се обавештавају о саставу Заједничког одбора дипломатским путем.
- (2) Заједнички одбор састаје се према потреби, а најмање једном годишње, те одржава своје састанке наизменично у Републици Србији и у Босни и Херцеговини.
- (3) Заједнички одбор надлежним владиним органима уговорних страна упућује предлоге за решавање питања у вези са спровођењем овог споразума, те за јачање међусобне сарадње.

Члан 27.

Одредба о изузецима

Ако једна уговорна страна сматра да је поступање по конкретном захтеву или предузимање конкретне мере сарадње у складу са овим споразумом такво да може довести до ограничавања суверенитета, угрожавања личне безбедности или других битних интереса или до повреде домаћих правних прописа, саопштиће другој уговорној страни да у целости или делимично одбија сарадњу или да је прихвата под одређеним условима.

Члан 28.

Трошкови

Свака уговорна страна сноси трошкове који за њене органе настану спровођењем овог споразума, осим ако овим споразумом није друкчије одређено.

Члан 29.

Однос према другим међународним уговорима

Одредбе овог споразума не утичу на права и обавезе уговорних страна које произлазе из других билатералних или мултилатералних међународних уговора који их обавезују.

Члан 30.

Ступање на снагу и друге одредбе

- (1) Овај споразум ступа на снагу тридесетог дана након датума пријема последњег писаног обавештења којим се уговорне стране међусобно обавештавају, дипломатским путем, да су завршиле њихове унутрашње правне процедуре потребне за ступање на снагу овог споразума.
- (2) Овај споразум привремено се примењује од датума његовог потписивања.

- (3) Уговорне стране међусобно се обавештавају дипломатским путем о називима органа из члана 1. став 6. овог споразума, у року од тридесет (30) дана од ступања на снагу овог споразума. Уговорне стране се без одлагања међусобно обавештавају дипломатским путем о променама у називу или надлежности њихових полицијских органа.
- (4) Овај споразум се закључује на неодређено време. Свака уговорна страна може у било ком тренутку отказати Споразум писаним обавештењем, дипломатским путем. У том случају Споразум престаје да важи истеком шест месеци од датума када је примљено обавештење о отказу.
- (5) Свака од уговорних страна може привремено, делимично или у целости суспендовати примену овог споразума уколико он угрожава или прети суверенитету њене државе, безбедности или јавном поретку. Уговорне стране ће се одмах, дипломатским путем међусобно обавестити о усвајању или повлачењу таквих мера. Суспензија примене Споразума или њен престанак ступа на снагу оног датума који је наведен у обавештењу о томе.

Састављено у Београду дана 24. септембра 2010. године у два оригинала, на српском језику и на службеним језицима Босне и Херцеговине (босанском, хрватском, српском), при чему су сви текстови подједнако веродостојни.

За Владу
Републике Србије

Министар унутрашњих послова
Ивица Дачић, с.р.

За Веће министара
Босне и Херцеговине

Министар безбедности
Садик Ахметовић, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.